

“Mai no estimaràs prou”

Per molt que estimis, mai no estimaràs prou. El cor humà té un coeficient de dilatació enorme. Quan estima, s'eixampla en un crescendo d'afecte que supera totes les barreres. Si estimes el Senyor, no hi haurà criatura que no trobi lloc en el teu cor. (Via Crucis, 8ª Estació, n. 5)

12 de gener

Ara fixeu-vos en el Mestre reunit amb els seus deixebles, en la

intimitat del Cenacle. En acostar-se el moment de la seva Passió, el Cor de Crist, voltat d'aquells que Ell estima, esclata en flamarades inefables: *un manament nou us dono: que us estimeu els uns als altres; que així com jo us he estimat, us estimeu també els uns als altres. En això coneixerà tothom que sou deixebles meus, si us teniu amor els uns als altres.* (Ioh XIII, 34–35.) (...).

Senyor, per què l'anomeneu nou, aquest manament? Tal com ho acabem de sentir, l'amor al proïsme era prescrit en l'Antic Testament, i també recordareu que Jesús, tan bon punt comença la seva vida pública, amplia aquesta exigència, amb una divina generositat: *heu sentit que fou dit: estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic. Doncs bé, jo us demano més: estimeu els vostres enemics fent el bé als qui us avorreixen i pregueu pels qui us persegueixen i calumnien.*

Senyor, permeteu-nos d'insistir-hi: per què continueu anomenant nou aquest precepte? Aquella nit, poques hores abans d'immolar-vos a la Creu, durant aquella conversa entranyable amb els qui -a pesar de les seves flaqueses i misèries personals, com les nostres- us han acompanyat fins a Jerusalem, Vós ens vau revelar la mesura insospitada de la caritat: *així com jo us he estimat*. Com no us havien d'entendre els Apòstols, si havien estat testimonis del vostre amor insondable! (...)

Si professem aquesta mateixa fe, si és de debò que ambicionem de trepitjar les nítides empremtes que els peus de Crist han deixat a la terra, no ens hem de conformar amb evitar als altres els mals que no ens desitgem nosaltres mateixos. Això és molt, però és molt poc, quan entenem que la mesura del nostre amor és definida pel comportament de Jesús. A més, Ell no ens proposa aquesta

norma de conducta com una fita llunyana, com la coronació de tota una vida de lluita. És -ha d'ésser, hi insisteixo, perquè ho tradueixis en propòsits concrets- el punt de partida, ja que Nostre Senyor ho anteposa com a senyal previ: *en això coneixeran que sou els meus deixebles*. (Amics de Déu, nn. 222-223)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/mai-no-estimaras-prou-2/> (04/04/2026)